

Äkta.

Jag vet inte hur det ser ut hemma hos dig. Jag har aldrig varit där, kan tyckas märkligt efter all den tid vi ändå tillbringat tillsammans, men jag föreställer mig ditt hem med äkta mattor, knutna av barnhänder som fått för lite betalt eller ingenting alls för att föräldrarna hamnat i en skuldfälla. Jag tror att du har konst på väggarna som kostat mer än den lilla lägenhet jag har, där du ofta tillbringade dina, vad du kallade övertidstimmar. du har säkert en stor guldkantad spegel i hallen där du ofta rättar till din korrekta klädsel innan du går ut genom den ytterdörr du specialbeställt för att dyrt låter fint. Din kristallkrona, de fällda draperierna, stolarnas broderingar, de bengaliska fiskarna och mingvasen. Tycker du inte att de bleknat? Du älskar allt det där och det är därför jag inte kan leva i din närhet. Har du inte önskat att du i någon av mina texter funnit uttrycket "allt är förgängligt"? Min lägenhet, den lilla yta jag köpt misshagade dig, mina få men väl utvalda ting skrämde dig, deras skrikiga djärvhet och du kände ett behov av att kasta ut dom, vilket är ganska svårt för någon som saknar smak för handling. Jag missunnar dig inte det du har, jag tror att du faktiskt är lycklig. Jag avundas dig inte och jag är inte bitter. Jag berättar bara att jag inte vet hur det ser ut hemma hos dig, men jag vet hur du såg ut hemma hos mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cryla med Poeter.se id #35661 innehar upphovsrätten